

2025/1100

18.6.2025

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2025/1100 A COMISIEI

din 23 mai 2025

de adoptare a unor orientări pentru punerea în aplicare a anumitor criterii de selecție pentru proiectele strategice „zero net” prevăzute la articolul 13 din Regulamentul (UE) 2024/1735 al Parlamentului European și al Consiliului

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) 2024/1735 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iunie 2024 de stabilire a unui cadru de măsuri pentru consolidarea ecosistemului european de producere de tehnologii „zero net” și de modificare a Regulamentului (UE) 2018/1724 ⁽¹⁾, în special articolul 13 alineatul (2),

întrucât:

- (1) Regulamentul (UE) 2024/1735 stabilește un cadru juridic comun menit să consolideze ecosistemul de producere a produselor bazate pe tehnologii „zero net” în Uniune. Desemnarea proiectelor strategice „zero net” este un mecanism important al acestui cadru. Criteriile de selecție pentru desemnări sunt prevăzute la articolul 13 din Regulamentul (UE) 2024/1735, care impune, de asemenea, Comisiei să adopte un act de punere în aplicare de stabilire a unor orientări care să asigure condiții uniforme pentru punerea în aplicare a criteriilor respective.
- (2) Orientările trebuie să ofere cel puțin instrucțiuni specifice privind criteriile prevăzute la articolul 13 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) și litera (b) din Regulamentul (UE) 2024/1735. Orientările respective ar trebui să faciliteze evaluarea măsurii în care capacitatea de producție adăugată la un proiect strategic „zero net” se referă la capacitatea de producție de pionierat sau la cea mai bună capacitate de producție disponibilă și a măsurii în care o astfel de capacitate de producție suplimentară poate fi considerată semnificativă.
- (3) În scopul de a oferi asistență suplimentară autorităților naționale, orientările ar trebui să includă, de asemenea, considerații generale menite să asigure condiții uniforme pentru punerea în aplicare a criteriilor prevăzute la articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2024/1735. Orientările ar trebui, de asemenea, să faciliteze evaluarea îndeplinirii de către un proiect a criteriului de durabilitate a mediului menționat la articolul 13 alineatul (1) litera (c) din regulamentul respectiv. De asemenea, orientările ar trebui să clarifice modul în care poate fi măsurat pragul de dependență de importuri de 50 % menționat la articolul 13 alineatul (1) litera (a) punctul (i) din regulamentul respectiv și interpretarea „cotei semnificative din producția mondială” menționate la articolul 13 alineatul (1) litera (a) punctul (iii) din regulamentul respectiv.
- (4) Măsurile din prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului de comitologie pentru tehnologiile „zero net”,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Orientările pentru punerea în aplicare a anumitor criterii de selecție pentru proiectele strategice „zero net” prevăzute la articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2024/1735 sunt stabilite în anexa la prezenta decizie.

⁽¹⁾ JO L, 2024/1735, 28.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1735/oj>.

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 23 mai 2025.

Pentru Comisie
Președinta
Ursula VON DER LEYEN

ANEXĂ

Orientări pentru punerea în aplicare a anumitor criterii de selecție pentru proiectele strategice „zero net” prevăzute la articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2024/1735 ⁽¹⁾**1. Considerații generale**

Statele membre recunosc drept proiecte strategice „zero net” proiectele de producere de tehnologie „zero net” situate în Uniune care contribuie la realizarea obiectivelor prevăzute la articolul 1 din Regulamentul (UE) 2024/1735 și care îndeplinesc cel puțin unul dintre criteriile prevăzute la articolul 13 alineatul (1) din regulamentul respectiv.

Atunci când evaluează dacă un proiect îndeplinește obiectivele prevăzute la articolul 1 din Regulamentul (UE) 2024/1735, statele membre pot analiza dacă proiectul este în măsură să contribuie la obiectivele Uniunii în materie de climă și energie, inclusiv la reziliența și durabilitatea lanțurilor de aprovizionare „zero net”. Statele membre ar trebui să țină seama de controlul asupra întreprinderilor implicate și de implicarea relativă a fiecărei întreprinderi în proiect, având în vedere în special influența potențială a unor actori din țări terțe. Controlul ar trebui interpretat conform definițiilor de la articolul 3 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului.

Pentru a asigura aplicarea uniformă a criteriilor, cererile ca proiectele de producere de tehnologie „zero net” să fie recunoscute ca proiecte strategice „zero net” se transmit statului membru relevant utilizând formularul prestabilit prevăzut pe site-ul oficial al Comisiei ⁽²⁾.

Comisia încurajează ferm statele membre să urmeze procesul de depunere a cererilor descris pe site-ul menționat. Acest proces este conceput pentru a facilita pregătirea, depunerea în condiții securizate și examinarea cererilor de recunoaștere a statutului de proiect strategic „zero net”. Statele membre sunt, de asemenea, încurajate să desemneze una sau mai multe autorități drept puncte de contact naționale responsabile cu prelucrarea cererilor de recunoaștere a statutului de proiect strategic „zero net”.

Punctul de contact național trebuie să coordoneze evaluarea criteriilor de selecție prevăzute la articolul 13 din Regulamentul (UE) 2024/1735. Acesta ar trebui să se asigure că procesul de depunere a cererilor urmează o abordare coerentă și structurată, facilitând în același timp comunicarea promptă și precisă între autoritățile naționale și Comisie. Includerea punctului de contact în procedura de depunere a cererilor le permite statele membre să se asigure că procedura este mai raționalizată și mai eficientă, îmbunătățind coordonarea cu Comisia și sporind transparența procesului de evaluare.

2. Instalație de producție de pionierat

Termenul „instalație de producție de pionierat” menționat la articolul 13 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2024/1735 este definit la articolul 3 punctul 32 din regulamentul respectiv drept „o instalație de tehnologie «zero net» nouă sau modernizată în mod substanțial care aduce o inovare în ceea ce privește procesul de producere a tehnologiei «zero net» și care nu este încă prezentă în mod substanțial sau cuprinsă în procesele de fabricație din Uniune”. Prin urmare, o instalație de pionierat este o instalație care (i) produce tehnologiile „zero net” enumerate la articolul 4 din regulamentul respectiv și (ii) are o capacitate de inovare în ceea ce privește procesul de producere a tehnologiei „zero net” care nu este încă prezentă în mod substanțial sau care nu este planificată să fie construită în Uniune, în sensul că o instalație capabilă să producă un produs, un proces sau o performanță comparabilă nu ar trebui să existe deja sau să fie cuprinsă în procesele de fabricație din Uniune. Capacitățile de inovare nu ar trebui să includă modificări sau îmbunătățiri minore.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2024/1735 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iunie 2024 de stabilire a unui cadru de măsuri pentru consolidarea ecosistemului european de producere de tehnologii „zero net” și de modificare a Regulamentului (UE) 2018/1724 (JO L, 2024/1735, 28.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1735/oj>).

⁽²⁾ https://single-market-economy.ec.europa.eu/industry/sustainability/net-zero-industry-act/strategic-projects-under-nzia/strategic-projects-application-process_en.

Conceptul de „inovare” menționat la punctul (ii) trebuie să fie înțeles din perspectiva aplicării sale mai largi în cadrul legislativ al Uniunii, inclusiv în Regulamentul (UE) 2023/1781 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾. În cazul în care o inovare este deja utilizată în activități de cercetare și dezvoltare sau în producția la scară mică din Uniune, se poate considera că o nouă producție la scară largă a inovării respective nu este încă prezentă în mod substanțial în Uniune. O instalație care utilizează pentru prima dată un material inovator în Uniune s-ar putea califica ca fiind de pionierat, chiar dacă materialul respectiv a fost testat în instalații-pilot din Uniune. Proiectele paralele care se desfășoară în același timp pot fi, de asemenea, recunoscute ca încadrându-se în această categorie.

3. Cea mai bună tehnologie „zero net” disponibilă

Termenul „cea mai bună disponibilă” în contextul „tehnologiei «zero net» și al „capacității de producție” este menționat la articolul 13 alineatul (1) litera (b) și la articolul 13 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (UE) 2024/1735. „Capacitatea de producție” este definită la articolul 3 punctul 33 drept „volumul total al capacității de producție a tehnologiilor «zero net» produse în cadrul unui proiect de producere sau, în cazul în care un proiect de producere fabrică componente specifice sau utilaje specifice utilizate în principal pentru fabricarea unor astfel de produse, mai degrabă decât produsele finite propriu-zise, capacitatea de producție a produselor finite pentru care sunt fabricate astfel de componente sau utilaje specifice”.

Conceptul de „cea mai bună capacitate de producție de tehnologii «zero net» disponibilă” se interpretează ținând seama de contextul mai larg al Regulamentului (UE) 2024/1735 și de cadrul legislativ al Uniunii, inclusiv de Directiva (UE) 2024/1785 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾, care definește „tehnicele disponibile” și „cele mai bune” tehnici. Deși această definiție se aplică performanței de mediu, ea poate fi adaptată și aplicată în ceea ce privește practicile de producere de tehnologii „zero net”. În consecință, producerea „cele mai bune tehnologii disponibile” se referă la cele mai eficiente și mai avansate activități și metode operaționale dezvoltate, cu accent pe eficiența tehnologică și inovarea practicilor de producție.

Termenul „cea mai bună tehnologie disponibilă” menționat la articolul 13 din Regulamentul (UE) 2024/1735 se interpretează după cum urmează:

- (a) prin „cea mai bună” capacitate de producție se înțelege stadiul cel mai eficient și mai avansat de dezvoltare a activităților de producție și a metodelor lor de funcționare, care demonstrează adecvarea practică a anumitor tehnici;
- (b) prin „tehnologia disponibilă” se înțeleg tehnologiile „zero net” care sunt dezvoltate la o scară ce permite punerea lor în aplicare în sectorul industrial relevant în condiții viabile din punct de vedere economic și tehnic, având în vedere costurile și beneficiile implicate, indiferent dacă astfel de tehnologii sunt produse sau utilizate deja în Uniune, cu condiția ca acestea să fie accesibile în mod rezonabil operatorilor.

Alternativ, producerea celor mai bune tehnologii „zero net” disponibile poate fi interpretată drept capacitatea proiectului de a produce cele mai bune produse bazate pe tehnologii „zero net” care sunt disponibile în prezent pe piața internă. În consecință, „cea mai bună tehnologie disponibilă” ar putea consta în produse cu performanțe mai bune în comparație cu produsele disponibile în prezent pe piața internă. Evaluările ar trebui să se bazeze pe surse credibile, cum ar fi rapoartele tehnice și informațiile privind piața.

În cazul în care tehnologia „zero net” în cauză intră deja în domeniul de aplicare al legislației existente a Uniunii privind performanța de mediu, cum ar fi, dar fără a se limita la Directiva 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁵⁾, Regulamentul (UE) 2024/1781 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁶⁾ și Regulamentul (UE) 2017/1369 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁷⁾, tehnologiile „zero net” din primele două cele mai înalte clase de eficiență energetică sunt considerate a fi cele mai bune disponibile dacă aparțin primelor două celor mai des utilizate clase dintre clasele de performanță aplicabile.

⁽³⁾ Regulamentul (UE) 2023/1781 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 septembrie 2023 de stabilire a unui cadru de măsuri pentru consolidarea ecosistemului european al semiconductoarelor și de modificare a Regulamentului (UE) 2021/694 (Regulamentul privind cipurile) (JO L 229, 18.9.2023, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1781/oj>).

⁽⁴⁾ Directiva (UE) 2024/1785 a Parlamentului European și a Consiliului din 24 aprilie 2024 de modificare a Directivei 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării) și a Directivei 1999/31/CE a Consiliului privind depozitele de deșeuri (JO L, 2024/1785, 15.7.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1785/oj>).

⁽⁵⁾ Directiva 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 octombrie 2009 de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică aplicabile produselor cu impact energetic (JO L 285, 31.10.2009, p. 10, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/125/oj>).

⁽⁶⁾ Regulamentul (UE) 2024/1781 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iunie 2024 de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică pentru produsele sustenabile, de modificare a Directivei (UE) 2020/1828 și a Regulamentului (UE) 2023/1542 și de abrogare a Directivei 2009/125/CE (JO L, 2024/1781, 28.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1781/oj>).

⁽⁷⁾ Regulamentul (UE) 2017/1369 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2017 de stabilire a unui cadru pentru etichetarea energetică și de abrogare a Directivei 2010/30/UE (JO L 198, 28.7.2017, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1369/oj>).

4. Capacitate de producție semnificativă

Pentru a stabili dacă capacitatea de producție poate fi considerată „semnificativă” în conformitate cu articolul 13 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) din Regulamentul (UE) 2024/1735, se utilizează cel puțin una dintre următoarele metode:

- (a) în cazul în care capacitatea de producție planificată pe an a unui proiect de producere de tehnologie „zero net” poate fi măsurată în gigawați (GW), este considerată semnificativă o capacitate mai mare sau egală cu 1 GW pe an pentru cel puțin un produs finit, o componentă specifică sau un utilaj specific utilizat în principal pentru producția de tehnologii „zero net” într-un singur sit de producție;
- (b) în cazul în care capacitatea de producție planificată pe an a unui proiect de producere de tehnologie „zero net” nu poate fi măsurată în GW, capacitatea sa planificată poate fi considerată semnificativă dacă este egală sau mai mare decât capacitatea de producție pe an a oricăruia dintre primele zece proiecte de producere de tehnologie „zero net” de același tip sau de tip echivalent care funcționează deja în Uniune, a căror capacitate de producție anuală se calculează pe baza datelor de piață pentru anul precedent, obținute din surse credibile, cum ar fi rapoartele tehnice și informațiile privind piața;
- (c) în cazul în care proiectele de producere de tehnologie „zero net” sunt situri de producție integrate vertical, capacitatea acestora poate fi considerată semnificativă dacă în același sit urmează să fie produse mai multe produse finite, componente specifice sau utilaje specifice utilizate în principal pentru producția de tehnologii „zero net”;
- (d) în cazul în care capacitatea actuală de producție a Uniunii pentru un produs finit, o componentă specifică sau un utilaj specific utilizat în principal pentru producția de tehnologii „zero net” este sub indicele de referință de 40 % stabilit la articolul 5 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2024/1735, o capacitate de producție mai mică decât capacitatea de producție stabilită la literele (a) și (b) din prezenta secțiune poate fi, de asemenea, considerată „semnificativă”. Măsura în care o capacitate de producție mai mică poate fi considerată semnificativă se poate evalua pe baza monitorizării de către Comisie a progreselor înregistrate de Uniune în ceea ce privește atingerea indicelui de referință respectiv în temeiul articolului 42 alineatul (1) litera (b) din regulamentul menționat. În absența unor astfel de informații relevante, solicitantul statutului de proiect strategic „zero net” poate furniza statului membru rapoarte tehnice credibile și informații credibile privind piața.

Pentru a stabili dacă un proiect oferă o capacitate de producție semnificativă în conformitate cu literele (a)-(d), statele membre pot, în plus, să analizeze dacă proiectul este conform cu prioritățile strategice ale Uniunii și dacă asigură reziliența lanțului de aprovizionare și durabilitatea mediului.

5. Orientări privind alte criterii prevăzute la articolul 13 din Regulamentul (UE) 2024/1735

(a) Durabilitatea mediului

Pentru a stabili dacă un proiect îndeplinește criteriul prevăzut la articolul 13 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2024/1735, un proiect ar trebui să demonstreze că practicile adoptate reduc în mod semnificativ și permanent emisiile de echivalent CO₂, optimizând în același timp beneficiile conexe pentru mediu legate de emisiile de poluanți în aer, apă și sol, precum și de utilizarea eficientă a energiei, a apei și a materialelor și de utilizarea substanțelor periculoase. Reducerile respective trebuie să fie:

- (i) bazate pe tonele de echivalent CO₂ evitate, estimate utilizând o metodologie și ipoteze clar definite;
- (ii) un obiectiv central al proiectului și să contribuie substanțial la reducerea emisiilor în conformitate cu obiectivele Uniunii în materie de climă și energie.

Statul membru care prelucrează cererea de obținere a statutului de proiect strategic „zero net” se asigură că emisiile nu sunt pur și simplu transferate către un alt sector, ci au ca rezultat o reducere globală a emisiilor de CO₂ echivalent. În plus, oricare dintre practicile enumerate la articolul 13 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2024/1735 trebuie să reducă în mod semnificativ și permanent ratele emisiilor de CO₂ echivalent.

(b) Pragul de dependență de importuri de 50 %

În sensul articolului 13 alineatul (1) litera (a) punctul (i) din Regulamentul (UE) 2024/1735, pragul de 50 % de dependență de importuri pentru o tehnologie „zero net” înseamnă raportul dintre importurile cumulate în Uniune din toate țările terțe luate împreună și aprovizionarea Uniunii în același an.

Informațiile actualizate pe care Comisia trebuie să le furnizeze în conformitate cu articolul 29 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) 2024/1735 pot fi utilizate, dacă sunt disponibile, de către statele membre ca punct de referință atunci când stabilesc dependența de importuri. În absența unor astfel de informații, statele membre pot stabili dependența de importuri pe baza altor surse credibile, cum ar fi rapoartele tehnice și informațiile privind piața.

(c) Cota semnificativă din producția mondială și rolul esențial în reziliență

În sensul articolului 13 alineatul (1) litera (a) punctul (iii) din Regulamentul (UE) 2024/1735:

- (i) prin termenul „cotă semnificativă din producția mondială” se înțelege faptul că proiectul produce un produs finit, o componentă specifică sau un utilaj specific pentru care cota Uniunii depășește 15 % din capacitatea de producție mondială, procentaj care corespunde indicelui de referință pentru producția mondială prevăzut la articolul 5 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2024/1735, cota urmând să fie stabilită pe baza monitorizării de către Comisie a progreselor înregistrate de Uniune în ceea ce privește atingerea indicelui de referință respectiv în temeiul articolului 42 alineatul (1) litera (b) din regulamentul menționat.

În absența unor astfel de informații relevante, solicitantul statutului de proiect strategic „zero net” poate furniza statului membru rapoarte tehnice credibile și informații credibile privind piața;

- (ii) în plus, termenul „rol esențial în reziliența Uniunii” menționat la articolul 13 alineatul (1) litera (a) punctul (iii) din Regulamentul (UE) 2024/1735 se interpretează ca impactul direct al unui proiect asupra securității lanțului de aprovizionare, a independenței energetice sau a autonomiei strategice a Uniunii.
